

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010229
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému L. Z., nar. XX.XX.XXXX vo E., trvale bytom K., B. XX/XX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/86/2020 zo dňa 02. augusta 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/86/2020 zo dňa 02.08.2021 (ďalej len „súd prvého stupňa“) bol obžalovaný L. Z. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň a čas, niekedy v polovici mesiaca október 2019 sa s I. B., zamestnancom spoločnosti H. plus, s.r.o. so sídlom B., dohodol, že zabezpečí vyasfaltovanie parkoviska uvedenej spoločnosti na Nitrianskej ceste v Partizánskom, pričom si od menovaného zamestnanca na vykonanie uvedenej práce nechal postupne zaplatiť po jednotlivých čiastkach finančnú hotovosť v celkovej sume 1970 eur, i napriek tomu, že reálne nedisponoval možnosťou zabezpečiť toto vyasfaltovanie a vedel, že uvedenú prácu nezrealizuje, čím seba na škodu cudzieho majetku obohatil a I. B., uviedol do omylu a týmto jeho konaním vznikla spoločnosti H. plus s.r.o., so sídlom B. celková škoda vo výške 1970 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému H. B. s.r.o., so sídlom B., I. 2, R.: XX XXX XXX škodu vo výške 1.970 eur (tisíc deväťstosedemdesiat eur).

Proti výroku o treste odňatia slobody predmetného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Žiadal dohodu o vine a treste, ktorá bola prijatá, vinu nepoprel a priznal skutok v plnom rozsahu. Pán sudca sa vyjadril, že by mu uložil podmienečný alebo alternatívny trest, no nakoľko poškodenému nesplatil ani časť z dlhu, tak rozhodol inak. Uviedol, že nemal kontakt na poškodeného a začne si plniť svoju povinnosť a bude mu to splácať. Žiadal o zváženie a zmenu trestu, nakoľko má dobrú prácu a už nechce pokračovať v trestnej činnosti.

Prokurátor ani poškodený sa k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v neprítomnosti poškodeného, prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa aj vo

výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že chce požiadať odvolací súd o zmenu nepodmienečného trestu na akýkoľvek iný druh trestu, nespojený priamo s odňatím slobody. Mal záujem poškodenému spôsobenú škodu nahradiť, čo sa mu však vzhľadom k jeho práceneschopnosti, trvajúcej približne 1 rok a skončenej 01.10.2022, teda toho roku nepodarilo a poškodenému poslal v rámci svojich možností iba časť spôsobenej škody vo výške približne 220 eur. Je otcom štyroch detí, z ktorých tri sú maloleté, najmladšia dcéra má iba jeden a pol roka a na 22.11.2022 je objednaný na operáciu platničiek, ktoré ochorenie ho výrazne obmedzuje v možnosti nájsť si zamestnanie s vyšším príjmom, keď jeho pracovný pomer s posledným zamestnávateľom K. - K., s.r.o. naďalej trvá s tým, že vzhľadom k jeho čiastočnej invalidite bol preradený na menej zodpovednú pozíciu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste odňatia slobody a v nadväznosti na to i výrok o spôsobe výkonu tohto trestu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania obžalovaným odvolací súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného vo vzťahu k výroku o tomto treste. Naopak, pri ukladaní tohto trestu súd prvého stupňa dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). Pre pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností (2:1) mal súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody správne vychádzať z upraveného rozpätia trestnej sadzby (0 mesiacov až 16 mesiacov), nakoľko znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 221 ods. 1 Tr. zák.). Súd prvého stupňa však nesprávne uviedol rozpätie trestnej sadzby (0 mesiacov až 18 mesiacov), čo však nemalo zásadný vplyv na určenie výmery trestu odňatia slobody.

Súčasne bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaný, z toho v deviatich prípadoch ide o staršie odsúdenia (päťkrát bol vo výkone trestu odňatia slobody), pričom trestnoprávne relevantné je jedno odsúdenie. Konkrétne to, kde bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/3/2018 zo dňa 26.03.2018 (právoplatným dňa 28.11.2018) uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok (do 29.11.2019). Okrem toho bol obžalovaný trestne stíhaný aj na území Českej republiky pre trestný čin podvodu podľa § 209 ods. 1 zákona č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník. V tomto trestnom konaní bol rozhodnutím Okresného súdu Pardubice, sp. zn. 3T 8/2020 zo dňa 24.01.2020 (právoplatným dňa 18.02.2020) obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 (roky), pričom obžalovaný sa osvedčil.

Odvolačný súd pri takomto zistení skutkového stavu (skorších trestných stíhaní proti obžalovanému), keď nielen dávnejšie uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaný vykonal, ale ani trestné stíhanie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/3/2018, ktoré skončilo uložením trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu, nemali na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, aby sa opakovane a dokonca ešte v priebehu plynutia skúšobnej doby v uvedenej trestnej veci nedopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Odvolačný súd pri zohľadnení kritérií rozhodných pre ukladanie trestu a jeho výmery prihliadol tiež na lustráciu v registri priestupkov („priestupkovú minulosť obžalovaného“). V tomto smere zistil, že obžalovaný sa v roku 2015 dopustil priestupku proti majetku (§ 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.) a v roku 2018 spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb.). Tieto priestupky, napriek tomu, že s prihliadnutím na ich frekvenciu (počet v rámci uvedených rokov) a charakter (len jeden je priestupkom proti majetku) v širšom kontexte (súvislosti) predsa len vyjadrujú vzťah obžalovaného nielen k všeobecne záväzným právnym predpisom (dotýkajúcim sa najmä oblastí práva trestného, občianskeho a správneho), ale i morálnym normám spoločnosti ako celku.

Súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým (ukladaným pri spodnej hranici upraveného rozpätia trestnej sadzby), zohľadňujúcim tak spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, jednu priťažujúcu okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený), dve poľahčujúce okolnosti (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosti nápravy, ktorá je do určitej miery sťažená v dôsledku opätovného spáchania úmyselnej trestnej činnosti obžalovaným. Vzhľadom ku kriminálnej minulosti obžalovaného, ktorý sa navyše preskúmanej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe určenej vo vzťahu k inej rovnako úmyselnej trestnej činnosti (prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), mal odvolačný súd nepochybne za to, že by uloženie trestu odňatia slobody v inej (nižšej) výmere zjavne nevedlo k náprave obžalovaného, ktorý bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade so zákonom, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Odvolačný súd v tomto smere s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného nevzhladol dôvod pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu iného (minimálneho) stupňa stráženia.

Pre úplnosť odvolačný súd dodáva, že výrok adhézneho konania v napadnutom rozsudku, ktorým súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému H. B. s.r.o., so sídlom B., I. 2, R.: XX XXX XXX (obchodnej spoločnosti) škodu vo výške 1.970 eur je v súlade so zákonom, k čomu ešte dopĺňa, že výrok o náhrade škody nebol týmto poškodeným, či inou oprávnenou osobou napadnutý riadnym opravným prostriedkom (odvolaním).

Odvolačný súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste odňatia slobody, pričom s odôvodnením uloženého trestu v rozsudku súdu prvého stupňa sa v plnej miere stotožnil. Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolačný súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.